

NYÍRFALVI KÁROLY

Oly sok tébolyító nap után

*Mindig bevisz az erdőbe
napokra magamra hagy
évődjek, rágódjak
titokzatos mosolyán*

*Vizet a folyóról visz
férgkeit szavakba öli
ránctalan gyűlöletéből
fakaszt élesztő mérgeket*

*Miben bízhatnék, a természet
nem számtanpéllda, nem
szerencsejátékos; ő
viszont láncdobányos már-már*

*Ha hírért kelteném
bizonytal túlélné, de
rossz sem akarok lenni*

*Az a keskeny palló is
elveszett, elkódorgott, mint
megannyi képzavar, melyen
egyensúlyozni akartam esély és*

*érdek szűk határán, mit
is mondott Bly a
férjekről; de majd én, hiszen
talpig ember vagyok*

*Látod, gyarló vagyok, mint
bármelyik írástudó, ne
várj tőlem lánglelket,
forradalmat...*

*...a bölcs belátás tikkát még
papírra róbatom neked, fehér
papírra, sütább kezemmel
hőféhér tintával*



NYÍRFALVI KÁROLY (1960) költő, prózaíró. Könyvtárosként dolgozik. A *Comitatus* folyóirat szerkesztője. Utóbbi kötete: *Nyüzsgő nyugalom* (e-book, 2009).